

Jaarverslag 2010

Stichting De Brug

Cambodja

Aandacht voor arme
en vergeten groepen

COLOFON

Teksten: Frits en Beja Weitkamp
Opmaak: Clarinda de Vries

Fotografie

– Spie–en medewerkers
– Frits Weitkamp

STICHTING DE BRUG

Capellastraat 34
7771 XM Hardenberg
Tel. 0523 272070
e-mail info@stichtingdebrug.nl
website: www.stichtingdebrug.nl

Administratieve gegevens:
Ingeschreven bij de Kamer van
Koophandel no. 41189951

Beschikking Algemeen Nut Beogende
Instelling (ANBI)
d.d. 20-09-2007 – 8007.05.427

Bankrekening: ING 67.03.01.469
ING rekening: 823353

In samenwerking met Spie–en,
een Cambodjaanse humanitaire
organisatie

Directeur: De heer Heang Koy.

Kantooradres ten huize van
prof. Nguon Phan, # 30, Street 218, Tuol
Kork, Phnom Penh, Cambodja
tel 00 855 23 350607.

E-mail: infospien@gmail.com

INHOUD

	pagina
Van de voorzitter	3
Missie en visie	4
Spie–en uitgelicht: Prof. Nguon Phan	5
Cambodja in 2010	6
Uitzichtloos?	9
Projecten	
Aidszorg	7
Evaluatie Aidsprogramma	10
Wezenzorg	11
Beroepsopleiding wezen	12
Irrigatie	13
Schoon drinkwater	14
Infrastructuur	15
Scholenbouw	16
Huizenbouw	17
Spie–en uitgelicht: Dr. Suy Lim Sun	18
Stichting De Brug in 2010	19
Sponsors en Millenniumdoelen	20
Tenslotte	21
Overzicht inkomsten en projectuitgaven 2010	22
Verwachtingen voor 2011	23
Vooruitzichten en plannen na 2011	24
Nieuwe brochure	25

Bestuur en directie in Nederland:

Dhr. Ir. J.W. Jol, voorzitter

Dhr. G.J. Laan, penningmeester

Mw. Drs. A. Noort– van Zadelhoff, arts, ex–tropenarts, bestuurslid

Mw. Ir. I. van Uffelen–Kerkdijk, tropisch landbouwkundige, bestuurslid

Mw. B.J. Weitkamp–Lennips, directeur

Dhr. F.H. Weitkamp, directeur

Mw. K.H.E. de Vries, notuliste en administratieve taken

Van de voorzitter

Opnieuw mogen Stichting De Brug en onze zusterorganisatie Spie–en terugzien op een jaar waarin veel vruchtbaar werk mocht worden verzet voor de allerarmsten in Cambodja. Dat werk liep goed, al waren er ook verrassingen, mooie, maar ook minder mooie. Groot was de schrik toen het bericht doorkwam, dat ds. Koy, directeur van Spie–en slachtoffer was geworden van een ernstig motorongeluk. Het zag er ernstig uit, maar met dankbaarheid mochten we zien hoe hij snel van z'n verwondingen herstelde en geblutst en wel zijn werk weer kon hervatten. Een mooie verrassing was de film die door EO–Metterdaad is gemaakt op ons werkterrein in Cambodja. In maar liefst 4 vervolgzendingen is dat op de buis gebracht. Opnamen, die een heel goede weergave waren van het werk dat daar door Stichting De Brug en Spie–en wordt verricht. Dat dit ook bij het publiek is overgekomen mag blijken uit de vele spontane en warme reacties, die wij ontvingen. Het eindresultaat is op het moment dat we dit schrijven nog niet bekend, maar de verwachtingen zijn heel positief.

Voor onze directie Beja en Frits Weitkamp betekende dit overigens wel een extra reis dit jaar naar Cambodja als begeleiders van het opnameteam. Maar dat was meer dan de moeite waard en naar achteraf gebleken is ook financieel meer dan verantwoord. Als bestuur kijken wij dan ook met veel waardering naar de inzet en de inbreng van ons directeursduo. We bedanken hen dan ook op deze plaats heel hartelijk voor hun arbeid van het afgelopen jaar. Bijzonder was ook de spontane hulp en ondersteuning die we mochten ondervinden van personen die hun energie en middelen wilden inzetten voor ons goede doel. Daardoor was het mogelijk om met twee artsen en een verpleegkundige ons aids–hulpprogramma op locatie te evalueren. Dat leverde als conclusie op, dat het programma goed wordt uitgevoerd, maar dat de aanpak als zodanig wel ruimte voor verbetering biedt. Daar wordt nu samen met Spie–en aan gewerkt.

Een ander voorbeeld zijn de nieuwe ambassadeurs uit Franeker, die zich willen inzetten om Stichting De Brug in Friesland wat meer bekendheid te geven en via de verkoop van CD's ook financiële ondersteuning geeft. En zo is er gelukkig hulp van diverse kanten. De maatschappelijke discussie over hoogte en bestemming van ontwikkelingsgelden mag als bekend worden verondersteld. Ook wij hebben met de gevolgen te maken. Eens te meer zullen organisaties als de onze het moeten hebben van de steun van particulieren en de private sector. Belangrijke reden om ons te blijven onderscheiden. Ook dit jaar slaagden we er weer in om onze kosten onder de 3% te houden. Meer dan 97% van onze inkomsten gaat naar Cambodja. Dat is alleen mogelijk door kleinschalig te zijn en met vrijwilligers te werken. Wij zijn overtuigd van de effectiviteit en wervingskracht van deze opzet en willen dat vooral ook zo houden. Wat de inhoud van ons takenpakket betreft blijven we er naar streven op te schuiven naar activiteiten die een duurzaam effect hebben en de zelfredzaamheid vergroten. Dit proces kost tijd, ondermeer omdat de hulp aan de allerarmsten er niet onder mag lijden. "Vocational training", praktijkopleiding van jongeren met een "rugzakje" van De Brug, is daarin een speerpunt. Door allerlei oorzaken was het aantal deelnemers dit jaar lager dan verwacht, maar we gaan er zeker mee door. De projecten mochten allemaal worden gerealiseerd dit jaar en binnen het budget. U leest hiervan in het jaarverslag van de directie. Dat kon gebeuren omdat ze daar in Cambodja hard aan hebben gewerkt. Maar ook zonder onze trouwe donateurs en sponsors was dat niet mogelijk geweest. Wij danken iedereen die ons werk in 2010 heeft willen ondersteunen op wat voor manier dan ook. Mogen we op u blijven rekenen?

Wim Jol

Missie

Stichting De Brug wil Cambodjanen steunen bij de wederopbouw van hun land en bij hun hulp aan de allerarmsten en vergeten groepen.

Visie

Het zijn de Cambodjanen zelf die het doen; Stichting De Brug wil hen daarbij helpen vanuit een houding van respect voor hun aard en cultuur. Stichting De Brug richt zich met name op die projecten en hulpverlening die niet van overheidswege worden aangepakt of een lage prioriteit krijgen. Dat betekent veelal primaire hulpverlening.

Niet Stichting De Brug, maar de lokale partner Spie-en formuleert de behoeften en organiseert de projecten. Daadwerkelijke participatie van de bevolking zelf wordt gestimuleerd en beloond.

Stichting De Brug /Spie-en maken gebruik van de lokale bestuurlijke infrastructuur; niet de hulpverlener maar het dorps hoofd in samenspraak met Spie-en bepaalt de prioriteiten.

Stichting De Brug /Spie-en staan een holistische benadering voor; naast primaire hulp (symptoombestrijding) betekent dat vooral aandacht voor structurele verbeteringen.

Stichting De Brug streeft ernaar met vrijwilligers te werken om de kosten van de organisatie zo laag mogelijk te houden en de giften zo goed mogelijk te besteden. Stichting De Brug werkt vanuit een christelijke motivatie en ziet godsdienstvrijheid als een essentieel onderdeel van vrijheid en mogelijkheid tot ontwikkeling.

Stichting De Brug richt de hulpverlening op degenen die dat nodig hebben ongeacht hun geloofsovertuiging, maar streeft in het werk naar samenwerking met plaatselijke christenen.

In Spie-en werken boeddhisten en christenen (bestuur en vrijwilligers) samen in één organisatie.

Samengevat wil Stichting De Brug werken volgens de volgende principes:

1. aandacht voor arme en vergeten groepen
2. helpers **helpen** te helpen
3. kleinschalig met veel participatie van de doelgroep
4. voorkeur voor die gebieden waar ook met plaatselijke christenen kan worden samengewerkt.

Waarin de Brug zich onderscheidt

Praktische invulling van de visie leidt tot een organisatie die:

- 97% van de donateursgelden aan de doelgroepen ten goede laat komen (in Nederland uitsluitend vrijwilligers, in Cambodja vrijwel uitsluitend vrijwilligers); wel accountantscontrole maar bewust geen CBF-keurmerk. Het bestuur zal op verzoek dit standpunt graag toelichten.
- uitsluitend opereert als ondersteuner en vriend voor een lokale organisatie die het werk doet (gebruik makend van de lokale bestuursstructuren).
- de continuïteit van de hulpverlening borgt in de lokale structuren (aidswezen niet opvangen in tehuizen, maar familie en dorpingen ondersteunen bij het opvangen van de wezen).
- activiteiten kiest op basis van behoefte uit het veld en niet door een veronderstelde behoefte van de hulporganisatie.
- z'n bestaansrecht volledig ontleent aan de missie en geen andere motieven heeft voor de continuïteit van de eigen organisatie (in Nederland is niemand voor zijn inkomen afhankelijk van Stichting De Brug).

Spie–en uitgelicht: Nguon Phan

Mijn naam is Nguon Phan, ik ben geboren op 14 december 1944. Mijn ouders waren arme boeren.

Na de lagere school heb ik verschillende opleidingen gevolgd voor leraar en heb aan verschillende scholen les gegeven. Later werd ik professor, maar werkte toen nog als leraar omdat er in mijn land een vreselijke oorlog woedde. In 1966 ben ik getrouwd en mijn vrouw en ik kregen 6 kinderen. In 1975 was de oorlog voorbij en alle Cambodjanen dachten dat er nu een tijd van vrede zou aanbreken. Maar het tegendeel bleek waar. De Rode Khmer soldaten joegen alle mensen de stad uit naar het platteland om daar te werken. Godsdienst, scholen, geld enz. werden afgeschaft. Er was niets te koop en gebrek aan alles, vooral aan voedsel. Het regime vertelde ons: Mensen hebben slechts een klein zakje nodig. Daarmee bedoelden ze dat ons enige bezit onze maag was. Drie jaar, acht maanden en twintig dagen duurde deze ellende. Mijn dochtertje werd ziek in deze tijd. Er was geen dokter en er waren geen medicijnen. Uiteindelijk is zij gestorven. Na de val van Pol Pot hielp ik mee om het land opnieuw te verdelen onder de dorpsbewoners en na zes maanden bracht ik mijn gezin terug naar Phnom Penh. Samen met mijn vriend die op het ministerie van onderwijs ging werken openden we een opleiding voor leerkrachten, waar ik als leraar aan het werk ging.

In 1980 stuurde het ministerie van onderwijs mij naar Duitsland, waar ik aan de universiteit van Berlijn de Cambodjaanse taal moest doceren in het kader van samenwerking Duitsland–Cambodja. Mijn gezin had het zwaar te verduren tijdens mijn afwezigheid. Omdat het geld was afgeschaft kon je alleen iets kopen als je iets waardevols kon inruilen, zoals rijst of goud. Mijn vrouw, die de zorg had voor 5 kleine kinderen (de jongste was in 1980 geboren) vroeg toestemming om met de kinderen ook naar Duitsland te verhuizen, maar dat verzoek werd afgewezen. Dat was een moeilijke tijd. Al onze kinderen werden ziek. Mijn jongste kind kreeg mazelen en stierf. Ik heb haar niet meer gezien.

Pas zes maanden later konden mijn vrouw en 4 kinderen ook naar Duitsland reizen.

Daar was het vrede, maar ons hart lag in Cambodja. We wisten van de moeilijke omstandigheden van onze familie en vrienden. In december 1988 keerden we terug naar Cambodja, onze twee oudste kinderen bleven nog in Duitsland om te studeren. Ik kreeg een baan aan de Koninklijke Universiteit van Phnom Penh en doceerde Khmer aan buitenlanders die in Cambodja werkten. Dr. Diny van Bruggen was één van mijn studenten. Zij werkte in het kinderziekenhuis in Phnom Penh en had een heel goed en vriendelijk hart. Zij voelde zich erg begaan met de Cambodjanen. Ik bracht haar naar mijn geboortedorp en zij zag de nood van de mensen op het platteland. En zij vroeg: hoe kan ik deze mensen helpen? Samen met haar hebben wij de organisatie Spie–en opgericht. Ons eerste project was de verstrekking van een naaimachine aan een weduwe, zodat zij wat geld kon verdienen. We gaven een fiets aan kinderen die ver van school woonden. We gaven materialen aan dorpingen zodat zij een weg konden aanleggen. Later werkte Diny in het districtsziekenhuis in Prey Chhor en daar ontmoette ze Heang Koy.

Hij was predikant van de Cambodjaanse Evangelische Kerk en ook politieagent. Ook ontmoette ze dr. Suy Lim Sun die als arts werkte in hetzelfde ziekenhuis. Met z'n vieren hebben we plannen gemaakt om het werk uit te breiden en de Cambodjaanse organisatie Spie–en opgericht. Vanaf die tijd is het werk snel uitgebreid. In 1999 stierf mijn vrouw op de leeftijd van 54 jaar. Drie maanden later werd ik erg ziek en was een week bewusteloos. Gelukkig werd ik beter, maar ik stopte met mijn werk als professor aan de universiteit. Ik ben sindsdien penningmeester van Spie–en en verantwoordelijk voor het Spie–en kantoor dat bij mijn aan huis is. In 2006 ben ik opnieuw getrouwd. Een paar van mijn kinderen en kleinkinderen wonen bij ons in huis.

Nguon Phan

Prof. Phan is penningmeester van Spie–en en hoofd van het Spie–en kantoor dat bij hem aan huis is.

Cambodja in 2010

Politiek

In 2010 heeft de Cambodjaanse regering de politieke immuniteit van een aantal democratisch gekozen Cambodjaanse oppositie leiders opgeheven. Het gebrek aan ruimte voor de politieke oppositie in Cambodja is een aanhoudend punt van zorg.

In 2010 was het rustig, maar begin 2011 waren er weer spanningen bij de grens met Thailand in het noorden over het bezit van de Preah Vihear Tempel, die in 2008 door UNESCO op de werelderfgoedlijst is gezet.

Drama

Op 22 november gebeurde een vreselijk drama in Phnom Penh. Tijdens de laatste avond van het Waterfestival ontstond er door paniek een stormloop op een brug waarbij 353 doden vielen en 393 gewonden. Een vreselijk drama, dat het grootste wordt genoemd sinds het Pol Pot regime. Onder de slachtoffers waren veel jongeren van het platteland, die het hele jaar hadden gespaard om het feest mee te kunnen maken.

Ontwikkeling in Cambodja

Veel mensen beschikken nog steeds niet over stromend water, een behoorlijk onderkomen, degelijk sanitair of elektriciteit. Ondervoeding is wijd verspreid. Elk jaar sterven te veel kinderen aan gemakkelijk te voorkomen ziekten. Het sterftcijfer van zuigelingen, kinderen en moeders in het kraambed is de hoogste in Azië.

Te lage investeringen in gezondheidszorg en onderwijs houden de armoede in stand. Kinderen moeten noodgedwongen voortijdig de school verlaten en hebben later als volwassene bijgevolg minder kansen. Onvoldoende geldmiddelen voor publieke gezondheidszorg leiden tot hogere gezinsuitgaven voor armetierige lapmiddeltjes.

De kloof tussen arm en rijk en tussen het platteland en de steden groeit snel. De economie in Cambodja groeit sterk: jaarlijks met 7,1 %. Maar die groei spitst zich toe op de steden en in enkele economische sectoren.

De landbouw vormt nog altijd de ruggengraat van de Cambodjaanse economie. 71 % van de werkende bevolking moet daarvan leven. Maar die landbouw groeit slechts met 3,4 % per jaar aan en de rijstobbrengst is de laagste in de regio.

Vele armen op het platteland moeten rondkomen met minder dan 1 USD per dag.

80 % van de landbouwbevolking heeft geen eigendomsbewijs van het land dat zij bewerken, het gevolg van een verkeerde politiek sinds de hervormingen van de late jaren 80 en corruptie op grote schaal.

Armen trekken naar de steden en worden daar nog armer. De stedelijke autoriteiten zijn hen liever kwijt dan rijk.

Aidszorg

Het aids- en wezenwerk van Spie-en dateert van eind jaren '90. Doordat er veel patiënten stierven in het ziekenhuis van Prey Chhor, en hun familie geen geld had om hen te begraven, ontfermden zich een aantal vrouwen uit de kerk zich over deze lichamen. Zij zorgden voor een fatsoenlijke begrafenis. Dit is het begin geweest van het aidsproject van Spie-en. Al gauw bleek dat de ziekte aids veel slachtoffers zou maken. Vanaf 1999 is er een programma opgestart met vrijwilligers die de dorpen in gingen en de zieken opzochten, die zich vaak verstopten omdat ze zich schaamden voor hun ziekte. Zij deelden voedsel uit, en later kwamen daar medicijnen bij. Na een paar jaar werd ook een programma opgestart voor de vele weeskinderen die achterbleven en waarvoor geen voorzieningen waren. In de loop der jaren is deze zorg flink uitgebreid. De vrijwilligers van Spie-en staan in nauw contact met de dorpschoufden, die weten wat er in hun dorp gebeurt en wie er langere tijd ziek is. De Spie-en vrijwilliger bezoekt dan de zieke en probeert hem of haar zover te krijgen dat hij of zij zich laat testen op hiv. Wanneer er tenminste twee keer een positieve test kan getoond worden, wordt de patiënt opgenomen in het Spie-en programma. De vrijwilliger geeft de patiënt een zorgpakket, dat bestaat uit een

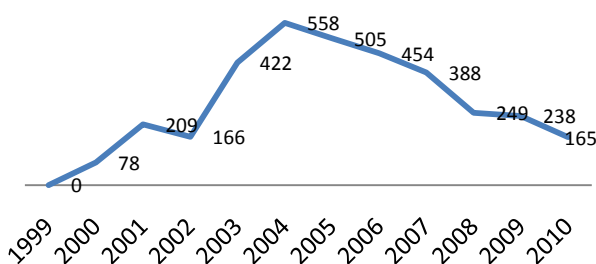
slaapmatje, een muskietennet, een deken, een kramar (Cambodjaanse doek) en een kussentje. Ook krijgt de patiënt van Spie-en 15 kg rijst per maand, een achttal medicijnen, en het aanvullende 'Spie-en voedsel', een mix van 10 soorten geroosterde en gemalen granen en bonen. Gemengd met warm water wordt dit een smakelijke en voedzame drank waardoor veel patiënten zich op den duur sterker voelen en soms weer wat licht huishoudelijk werk kunnen doen.

Door het brengen van wekelijkse bezoeken laat de vrijwilliger zien aan de andere dorpelingen dat je gewoon bij een aidspatiënt op bezoek kunt gaan, zonder dat je zelf ziek wordt. Het haalt de patiënt uit een isolement.

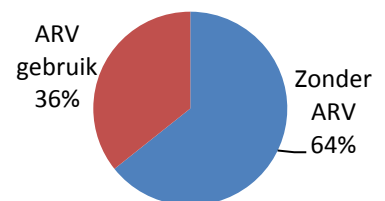
Wat zijn ARV medicijnen?

Antiretrovirale (ARV) medicijnen (aidsremmers) worden gebruikt ter bestrijding van het hiv-virus. Ze kunnen de ziekte niet genezen, maar kunnen wel voorkomen dat het virus zich vermenigvuldigt of kopieert. Deze medicijnen moeten levenslang worden gebruikt. De patiënt moet regelmatig voor controle naar een ziekenhuis of kliniek.

Nieuw ingeschreven aidspatiënten per jaar

ARV gebruik Aidspatiënten eind 2010

Aidszorg in 2010

In 2010 is er veel zorg besteed aan het aidsprogramma zoals Spie-en dat de laatste jaren uitvoert. Er is onderzocht of we nog op dezelfde manier verder moeten gaan of dat we ons programma moeten aanpassen. Door de komst en de toegankelijkheid van ARV medicijnen, zijn er andere adviezen nodig. Daarom gingen een tweetal artsen uit Nederland naar Spie-en om het aidsprogramma opnieuw te bekijken. Hun bijdrage vindt u op pagina 10. Onze vrijwilligers worden opgeleid om betere adviezen aan onze patiënten te kunnen geven.

Zwangere hiv-positieve vrouwen

In 2009 begon Spie-en met een nieuw programma. Zwangere hiv-positieve vrouwen werd een bevalling in het ziekenhuis mogelijk gemaakt om zodoende de hiv-transmissie van moeder op kind zoveel mogelijk te beperken. In totaal zijn in 2010 13 vrouwen uit het Spie-en programma in het ziekenhuis bevallen.

Aantal aidspatiënten

Het aantal aidspatiënten in ons programma steeg in 2010 van 1431 naar 1468.

We hadden verwacht dat de stijging wat minder zou zijn. De reden is dat de patiënten toch langer in het programma blijven dan verwacht. Er zijn meer vrouwelijke dan mannelijke aidspatiënten (60-40%). Veel families komen in het programma op het moment dat de man erg ziek is of al is gestorven. In 2010 zijn 53 patiënten overleden. Dit is duidelijk minder dan eerdere jaren, maar meer dan in 2009. Er werden 165 nieuwe patiënten ingeschreven. Ook dit aantal is nog steeds dalende, zelfs 73 minder dan vorig jaar. Dit is een positieve ontwikkeling.

In al onze werkgebieden verzorgt de Cambodjaanse overheid het gebruik van ARV medicijnen. Niet alle patiënten krijgen deze medicijnen, maar alleen degenen die een laag CD4 gehalte (afweercellen) in hun bloed hebben.

Zo'n 36% van de patiënten die in het Spie-en programma zijn opgenomen gebruikt deze middelen. Het percentage is gestegen met 11% t.o.v. 2009.

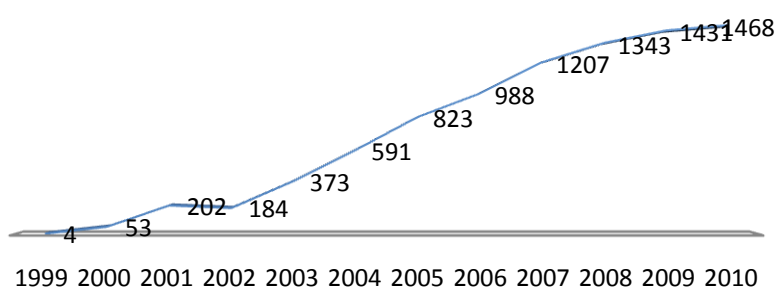
Het staat de patiënten, die in het Spie-en-programma zitten, vrij om hiervan gebruik te maken, maar wordt door Spie-en wel met enige aandrang aanbevolen. Gebruiken ze eenmaal deze ARV medicijnen en hun gezondheidssituatie wordt zoveel beter dat ze weer kunnen werken, dan stoppen wij met het uitdelen van rijst.

Helaas vergoedt de overheid niet de vervoerskosten naar de kliniek waar de maandelijkse controles en ARV-medicijn verstrekking plaatsvinden. Daardoor hebben sommige aidspatiënten uit onze programma's, die ver van een kliniek wonen moeite om deze controles uit te laten voeren.

Risicokinderen

Ook de kinderen van stervende ouders worden in het Spie-en programma opgenomen. Ze krijgen elke maand 5 kg rijst, twee keer per jaar schoolkleden en schriften en pennen. Eind 2010 waren er ruim 1000 risicokinderen in het programma opgenomen. De vrijwilligers proberen de (toekomstige) pleegouders te stimuleren om deze kinderen te laten testen op HIV.

Aidspatiënten in zorg

Uitzichtloos?

“Hoe voelt u zich?” Wat een vraag! Hoe voel je je als je hier op een matje ligt in een klein huisje en in een verzengende hitte? Hoe voel je je als je alleen achter blijft met de zorg voor je kind, terwijl je zelf steeds zieker wordt?

De man kijkt ons aan en probeert te antwoorden: “Niet goed.” Op het bed naast hem zit zijn dochtertje, een meisje van een jaar of 10. Ze kijkt de vreemde bezoekers angstig aan. Wat komen die blanke mensen doen?

De man ligt onder een deken, hoewel bij ons het zweet van ons gezicht gutst. Er staan veel nieuwsgierige dorpelingen om het hutje heen, veel kinderen ook. Kippen scharrelen rond en ergens blaft een hond.

De Spie-en vrijwilligster vertelt hoe het met de man gaat. De laatste tijd ligt hij alleen maar op bed. Zijn vrouw is gestorven. Hij bleef alleen achter met zijn dochter. En nu is hij ook ziek.

We stellen een paar vragen: Neemt hij zijn medicijnen wel op tijd? Ja, gelukkig wel. Maar hij moet voor controle regelmatig naar een kliniek en dat lukt nu bijna niet meer. Bovendien kost dat geld. En zijn dochter dan? De vrijwilligster vertelt dat ook zij hiv-positief is getest.

Wie zorgt er dan voor jullie? Een familielid en de burens komen regelmatig langs en zorgen voor hen.

De man krijgt tranen in zijn ogen, en dan begint het meisje ook te huilen. En wij huilen met hen mee.

We moeten afscheid nemen en we voelen ons goedkoop als we zeggen: We hopen dat het goed met u en uw dochter gaat. “Tjoem Rieup Lier, tot ziens!” We hopen het.

Het went nooit. We hebben in de afgelopen jaren al heel wat keren aan het bed van een aidspatiënt gestaan. Sommigen hebben alle moed verloren: waarom zou ik beter worden? Waarom zou ik mijn medicijnen nemen. Wat voor toekomst is er voor mij?

Anderen sturen hun kinderen naar familie omdat ze bang zijn dat ze hen zullen besmetten.

Uitzichtloos? Heeft hulp aan aidspatiënten wel zin? Waarom willen velen wel een waterput of een weeskind sponsoren maar is het zo moeilijk om donateurs voor aidspatiënten te vinden? Is dat omdat het uitzichtloos lijkt?

Geloof in de toekomst, hoop op een waardig leven of sterven en liefde van familie, vrijwilligers en dorpelingen. Dat is wat de vrijwilligers proberen te geven met de hulp van Spie-en.

Het belangrijkste is niet in de eerste plaats de rijst, de medicijnen en het zorgpakket. Ook dat. Maar het belangrijkste is om aan patiënten het gevoel te geven dat zij geaccepteerd worden. Dat er iemand is die naar hen omziet, zich om hen bekommert. Iemand die een hand om hun schouders legt en laat voelen dat ze niet alleen staan.

Dat zij het gevoel krijgen dat ze erbij horen. Dat ze geen outcast zijn. Want die behoefte heeft toch iedereen? Of je nou in Nederland woont of in Cambodja.

Hulp aan aidspatiënten betekent in de eerste plaats liefde geven. Dat kunnen we ook vanuit Nederland doen, door het mogelijk te maken dat de vrijwilligers hun werk kunnen blijven doen. Zij dragen tijdens hun werk een t-shirt waarop te lezen is: “De liefde is het belangrijkste, want liefde is oneindig!”

En zo is het. Ieder mens heeft liefde nodig. Sterker nog, zonder liefde kan geen mens leven. Of je nou boeddhist bent of christen.

Laten we de liefde, die wij door het werk van Jezus Christus voor niets hebben gekregen, doorgeven aan onze medemens. Om zout te zijn. En licht.

Beja Weitkamp

Evaluatie aidsprogramma

Aanleiding

Het Spie-en aidsprogramma is in 1999 opgezet en in 2006 voor het laatst geëvalueerd en geactualiseerd. Het werd tijd om weer eens in detail te kijken hoe het er toegaat en of het programma bijstelling behoeft in het licht van ontwikkelingen op het gebied van medicatie en zorg voor Aids-patiënten. Dat is van belang om te zien of we nog steeds met de goede dingen bezig zijn voor de patiënten. Uiteraard speelt ook mee het feit dat ca 25% van het budget van De Brug besteed wordt aan hulp aan Aids-patiënten en het goed is om met enige regelmaat de doelmatigheid van deze uitgaven tegen het licht te houden.

Met het overlijden van Diny van Bruggen is niet alleen veel kennis en ervaring op dit terrein bij Stichting De Brug verdwenen, maar ook het regelmatig vakmatige overleg met Dr. Sun, de arts in het bestuur van Spie-en is daarmee beëindigd.

Evaluatieteam

Het team van deskundigen bestond uit Kees Louwerse, ex-tropenarts op Irian Jaya, Anneke Noort, bestuurslid van Stichting De Brug en eveneens ex-tropenarts met ervaring in ondermeer Afrika en Thailand, Alice van Veen, verpleegkundige met ervaring in vluchtelingenwerk in Thailand en Wim Jol, voorzitter van het bestuur Stichting de Brug.

Veldbezoeken

Verreweg de meeste tijd is besteed, samen met de vrijwilligers, aan het bezoeken van de Aids-patiënten en hun verzorgers. Onderwijl konden we over het Aids programma praten met de leden van het Spie-en bestuur, ook met dr. Sun en de Spie-en vrijwilligers. Heel leerzaam waren de groepsgesprekken met de vrijwilligers en het bezoek aan een paar andere hulporganisaties (NGO's), die zich met zorg voor Aids-patiënten bezig houden.

Bevindingen

We waren zeer onder de indruk van de inzet van de vrijwilligers en de gedegen organisatie van het hulpprogramma binnen Spie-en. De programma's van de overheid op Aidsgebied zitten goed in elkaar en zijn volgens de richtlijnen van de WHO

(wereldgezondheidsorganisatie). Testen en medicatie zijn op zich voldoende en veelal gratis voorhanden. Echter wat ons opvalt is dat het maandelijks bezoek naar het grotere ziekenhuis voor het verkrijgen van de specifieke Aids medicijnen (ARV) en het testen van de weerstand van de patient (specifieke test van de witte bloedcellen, het CD4 gehalte), nogal eens een obstakel oplevert vanwege de transportkosten. Tevens wordt er door de vrijwilligers nog onvoldoende geregistreerd en doorgevraagd of de medicatie wel trouw wordt ingenomen.

Aanbevelingen

Daarom hebben wij een aantal aanbevelingen geformuleerd om het hulpprogramma van Spie-en nog verder te verbeteren. Een paar hoofdzaken:

Belangrijk is het zo vroeg mogelijk laten testen van de weerstand van HIV positieven tegen infecties (CD4 gehalte); dit om in een zo vroeg mogelijk stadium van de ziekte met de behandeling te kunnen beginnen en daardoor de kans op verdere verspreiding van HIV tegen te gaan. Een tweede terrein betreft het bewaken van de discipline van het innemen van de medicijnen door de patiënt. Onregelmatig innemen kan resistentie tot gevolg hebben, waardoor de behandeling bemoeilijkt wordt. De Spie-en richtlijnen zullen hierop worden aangepast.

We mogen met dankbaarheid vaststellen dat er in Cambodja uitstekend werk wordt gedaan en dat het geld van de donateurs op een goede en goed verantwoorde manier wordt besteed.

De arts Kees Louwerse in gesprek met Spie-en vrijwilligers

22/10/2010

Wezenzorg

Het is voor een kind heel ingrijpend wanneer één van de ouders hiv-positief blijkt te zijn. Want dat betekent in de meeste gevallen dat hij/zij op den duur beide ouders zal moeten missen. Hij/zij zal dus wees worden. En in een land als Cambodja betekent dat voor jezelf zorgen, ook al ben je nog zo klein. Niemand zit te wachten op een extra mond om te vullen.

Spie-en trekt zich het lot van deze kinderen aan. Nog tijdens het leven van de ouder(s) zoekt Spie-en samen met hen en het dorps hoofd een pleeggezin voor de kinderen. In veel gevallen zijn dat de grootouders, wanneer die nog in staat zijn om voor hen te zorgen.

Is dat niet het geval, dan kan ook een ander familielid hun neefje of nichtje in huis nemen. En in het uiterste geval wordt er een pleeggezin gezocht die het kind opneemt in huis.

Om dit mogelijk te maken belooft Spie-en het kind en één pleegouder maandelijks rijst te geven, 10 kg voor een kind, 15 kg voor één pleegouder. Ook krijgt het kind twee keer per jaar schoolkleden, schriften en pennen.

Een weeskind dat naar het voortgezet onderwijs gaat en meer dan 3 km van school woont, krijgt een tweedehands fiets. En eens per jaar gaan de vrijwilligers met 'hun' kinderen een dagje uit.

Het pleeggezin belooft, in de eerste plaats, het kind liefde te geven, het te verzorgen als hun eigen kind, naar school te laten gaan, enz. Dit wordt vastgelegd in een overeenkomst, die mede wordt ondertekend door het dorps hoofd.

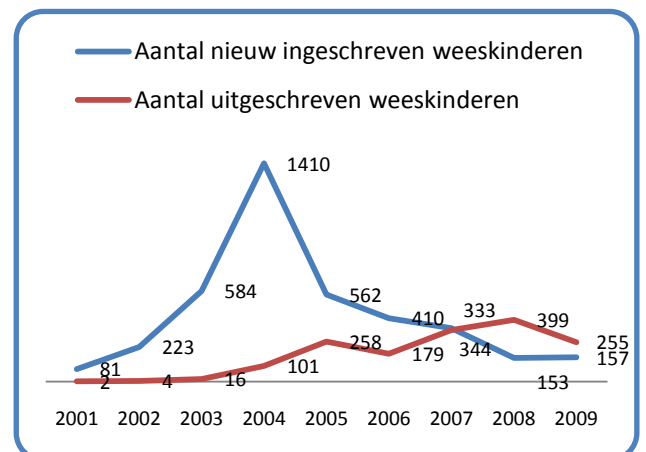
Wezenzorg in 2010

Het aantal weeskinderen in zorg is in 2010 drastisch afgenomen. De grootste reden is dat we hebben besloten om kinderen die achttien jaar zijn geworden uit het wezenprogramma te halen. Tot vorig jaar konden kinderen die na hun achttiende naar school bleven gaan in het programma blijven. Dat stimuleerde niet om de schoolopleiding te voltooien. Als ze achttien zijn, worden ze niet meer gezien als kinderen en kunnen ze thuis meehelpen, een opleiding gaan volgen of werk zoeken. Daarom is er in de meeste gevallen geen extra ondersteuning meer nodig.

Op 1 januari 2010 waren er 2377 kinderen in het Spie-en-programma opgenomen. Aan het eind van het jaar waren er dat 1960.

Bovendien zorgt Spie-en voor 17 gehandicapte wezen, wiens handicap varieert van ernstig lichamelijk tot een mentale handicap.

Dit jaar hebben 214 kinderen het Spie-en-programma verlaten omdat ze gestopt zijn met school. Veel van deze kinderen hebben geen werk na het verlaten van de school. Daarom maken we werk van beroepsopleidingen, waar over te lezen is op pagina 12.

Beroepsopleiding wezen

Dit jaar zijn we begonnen met een proefproject om 60 kinderen de gelegenheid te geven een beroepsopleiding te volgen in de vorm van een soort stage. De vrijwilligers zijn op zoek gegaan naar bedrijfjes waar weeskinderen terecht kunnen voor een stageplek. De bedrijfjes krijgen 300 dollar om een weeskind een opleiding te geven (6 tot 12 maanden) en vaak hebben ze het eten gratis. Onze vrijwilligers volgen deze kinderen tijdens hun stage. De kinderen of ouders behoeven zelf niets bij te dragen. Toch viel het erg tegen om genoeg jongeren te vinden voor deze stage. Het is moeilijk om hen en de pleegouders te overtuigen dat een opleiding van belang is voor de toekomst. Men denkt meer op korte termijn. Nu meteen een simpele baan met een klein salaris, dan investeren in de toekomst. Ook willen pleegouders hen liever thuis laten zodat ze meehelpen met de dagelijkse werkzaamheden. Uiteindelijk hebben 27 kinderen deelgenomen aan de opleiding. In totaal hebben er 6 de opleiding afgerond, 5 zijn er voortijdig gestopt en 16 zijn nog in opleiding. De 6 kinderen die de opleiding hebben afgerond, hebben regelmatig werk. We proberen de succesverhalen als voorbeeld te gebruiken om anderen te motiveren een opleiding te beginnen. In 2011 hebben we plaats voor 25 stageplaatsen.

Vrijwilligerswerk

Het aids- en wezenprogramma wordt uitgevoerd door 110 vrijwilligers. In de meeste gevallen werken ze in de dorpen waar ze zelf (in de buurt) wonen. Zij werken allen tegen een relatief geringe onkostenvergoeding. Door hun werk krijgen ze veel waardering bij de dorpelingen. Er is weinig verloop in het vrijwilligersbestand. En het is nooit moeilijk om nieuwe vrijwilligers te vinden. Men vindt het een 'eer' om voor Spie-en te werken. Elke vrijwilliger heeft gemiddeld 10 patiënten en 25-30 weeskinderen om voor te zorgen. Ze brengen de aidspatiënten in de regel wekelijks een bezoek. Ze delen rijst en medicijnen uit, bemoedigen de aidspatiënten en hun familie. Ze hebben ook nauw contact met de dorpschouwen, die hun attent maakt op eventueel nieuwe aidsgevallen. De pleeggezinnen en de weeskinderen krijgen tenminste één keer per maand bezoek van hun vrijwilliger.

Spie-en in 2010

Ook in 2010 breidde het werk zich uit. Hiermee wordt de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de projecten vergroot. Door de grote inzet van staf, vrijwilligers en bestuursleden konden alle projecten worden uitgevoerd. Spie-en ontving in 2010 weer veel gasten uit het buitenland, waaronder ook een aantal uit Nederland. Zo kwamen in juli een groep Nederlandse studenten, samen met twee ZOA medewerkers op bezoek om de projecten te bekijken en in het kader van de Act Positive Award. Een filmploeg van EO-Metterdaad reisde een week mee en filmde de meeste van de projecten. En er waren de werkbezoeken van de directie. In oktober/november ontving Spie-en twee Brug-bestuursleden, een arts en verpleegkundige om het aidsprogramma opnieuw te bekijken. In januari was er het jaarlijkse committee retreat, en in april was er een teamretreat met alle Spie-en medewerkers. Deze zijn bedoeld om trainingen te geven en met elkaar de beleidspunten van Spie-en en het aidsprogramma nog eens door te nemen. Ook wordt er tijd ingeruimd voor ontspanning om elkaar beter te leren kennen en zo het werk beter te kunnen doen.

Het Spie-en bestuurslid Sin Vann is eind 2010 afgetreden. Er is dus een vacature ontstaan.

Irrigatie

Cambodja kent twee seizoenen: het droge en het regenseizoen. In het droge seizoen (van januari tot mei) valt er geen regen en is de grond kurkdroog. In het regenseizoen regent het (bijna) elke dag en vallen er grote hoeveelheden, met name in de maanden september en oktober. Omdat rijst in water groeit kan het alleen in het regenseizoen verbouwd worden. In het droge seizoen moeten de boeren vaak naar de grote stad om geld te verdienen voor hun gezin. Velen van hen komen na maanden met een hiv-besmetting terug bij hun gezin, en na jaren blijkt dat zowel vader als moeder aids krijgt en sterft. Hun kinderen blijven als wezen achter.

In sommige gebieden is het mogelijk om het regenwater op te vangen in grote reservoirs om het in het droge seizoen via sluizen, kanalen en slootjes naar de rijstvelden te laten vloeien. In het verleden heeft Spie-en meerdere van deze grote reservoirs aangelegd en dijken en sluizen gemaakt of gerepareerd. In deze gebieden staat de rijst, ook in het droge seizoen, prachtig te groeien. Boeren kunnen nu thuis bij hun gezin blijven om hun land te bewerken en voedsel voor het gezin binnen te halen. En op deze manier wordt ook de verspreiding van aids tegengegaan door simpelweg water te brengen in droge gebieden.

Grootste project

Het grootste project in 2010 was de reparatie van een dijk en sluis in het district Stung Trang in de provincie Kompong Cham. Deze dijk en grote sluis waren gebouwd tijdens de Pol Pot periode. Toen de Rode Khmer soldaten op de vlucht sloegen werd de sluis gebombardeerd en geheel onbruikbaar gemaakt. Het water stroomde weg, zodat er teveel water stond in het regenseizoen en te weinig in het droge seizoen. De grote sluis is nu geheel gerepareerd. Er werden nieuwe sluisdeuren geplaatst. De dijk werd opgehoogd en verstevigd.

Irrigatieprojecten in 2010

In tegenstelling tot 2009, toen er twee grote en drie kleinere irrigatieprojecten zijn gerealiseerd, konden er in 2010 maar liefst 35 kleinere projecten worden uitgevoerd. Dit grote aantal werd mogelijk gemaakt doordat we het tweede deel van de AFAS donatie uit 2009 konden gebruiken. In totaal kregen hierdoor meer dan 60.000 mensen de mogelijkheid voor meerdere rijst- en/of groenteoogsten per jaar. Een aantal van de gegraven kanalen waren een uitbreiding van de twee grote projecten uit 2009. Het water dat in het regenseizoen wordt opgeslagen in de grote waterreservoirs Andoung Ang en Phnom Toch wordt nu nog verder via kanalen en slootjes geleid naar de verderop gelegen rijstvelden. Grote projecten zijn dus nodig om de kleinere uit te kunnen voeren.

Tijdens een tweetal werkbezoeken in april en in juni bezocht de directie de meeste van deze projecten en sprak met de bevolking, de dorpschoude en de communeleiders. Zij lieten weten hoe blij men is met deze nieuwe mogelijkheden op een beter bestaan.

In juni heeft een filmploeg van EO-Metterdaad ook opnames gemaakt van een aantal van deze projecten. De opnames waren te zien in een viertal uitzendingen in december.

De projecten waren in de meeste gevallen goed uitgevoerd. In een enkel geval was de afwerking van mindere kwaliteit. Bij het volgende werkbezoek hebben we geconstateerd dat dit de nodige aandacht heeft gehad en zagen de projecten er goed uit.

Zoveel projecten vergt veel van de Spie-en vrijwilligers. Op één na werden alle projecten in 2010 voltooid. Het laatste project kon door de hoge waterstand pas in januari 2011 worden afgemaakt.

Plannen voor 2011

Voor 2011 staan er 22 irrigatieprojecten op het programma variërend van klein (ruim € 2.000) tot groot (bijna € 30.000). Irrigatie blijft belangrijk voor het bieden van structurele hulp.

Schoon drinkwater

Wanneer je verder het binnenland intrekt, kom je soms door gebieden waar nog geen enkele waterput is. Het enige water dat beschikbaar is, zijn de poelen en beekjes. Veel mensen lijden dan ook aan chronische diarree.

Een simpele handgegraven put kan aan één of meerdere dorpen schoon drinkwater bieden. Spie-en levert de betonnen ringen, het dorp graaft de put.

In de meeste gebieden volstaat een eenvoudige put, waar met een emmer water uit wordt gehaald. In andere gevallen waar het water heel diep zit, wordt er een pomp op de put geplaatst.

Schoon drinkwater in 2010

In 2010 konden we 32 waterputten maken. Maar liefst 623 gezinnen in vele dorpen kregen hierdoor toegang tot schoon drink water.

Waterputten in 2011

In 2011 willen we opnieuw 40 waterputten maken.

In de provincie Kompong Cham 25 stuks en in de provincie Takeo 15.

*Schoon drinkwater:
Een eerste levensbehoefte!*

Infrastructuur

Een droge greppel in het droge seizoen kan een wilde waterstroom worden in het regenseizoen. Het kan gevaarlijk zijn voor schoolkinderen om over te steken. Een simpel bruggetje kan veel gevaarlijke situaties voorkomen. Of een duiker onder een weg door, waar het water doorheen geleid kan worden. Ook goede wegen zijn uitermate belangrijk voor het verkeer tussen de dorpen onderling. Mensen kunnen met hun spullen naar de markt om te kopen en te verkopen. Bezoek aan school of dorpskliniek, een goede weg, die ook in het regenseizoen begaanbaar is, maakt het mogelijk.

Infrastructuur in 2010

Er werd in 2010 ook flink 'aan de weg getimmerd'. Er werden maar liefst 11 bruggen gemaakt, en 7 wegen aangelegd met een totale lengte van 11 km.

Ook werden er 21 duikers onder een weg geplaatst om te voorkomen dat een deel wegspoelt tijdens hevige regenval.

De Brug/Spie-en levert het materiaal. De dorpelingen zorgen zelf voor de uitvoering van het project.

Infrastructuur in 2011

In 2011 willen we 4 bruggen bouwen, een grote in de provincie Kampong Cham en drie kleinere in de provincie Takeo.

Verder zullen er 40 duikers worden geplaatst, 25 in Kompong Cham en 15 in Takeo.

Werkgebied Spie-en

Spie-en, in samenwerking met De Brug werkt binnen de gearceerde gebieden. De centra van ons werk liggen in de provincie Kampong Cham in de districten Prey Chhor, Chamcar Leu, Kompong Seam, Kong Meas, Stung Trang en in de provincie Takeo in Bati, Samrong en Tram Kak.

In totaal een oppervlakte van ongeveer twee keer de provincie Utrecht.

De totale populatie van deze gebieden wordt geschat op 970.000 inwoners bij een oppervlakte van 3.300 km².

Scholenbouw

Er zijn in 2010 drie nieuwe scholen gebouwd.

Eén school werd gebouwd in Kompong Trom (op een eiland in de Mekong rivier in de provincie Kompong Cham). De aanvoer van de materialen naar dit gebied is lastig omdat de enige verbinding in het droge seizoen een brug is die geheel is gemaakt van bamboe. Deze brug spoelt in het regenseizoen helemaal weg. Dan wordt er een veerdienst ingezet, maar die is heel kostbaar.

Verder werd er een nieuwe school gebouwd in Speu in het district Chamcar Leu, ook in de provincie Kompong Cham. Ook in de provincie Takeo bouwden we een school, dit keer in Chencheang, in het district Samrong.

De School in Speu werd in oktober geopend tijdens een feestelijke openingsceremonie waarbij ook twee Brug bestuursleden aanwezig waren.

Bij de openingsceremonie van de school in Chen Cheang waren de beide directieleden aanwezig.

Alle drie scholen werden, zoals gewoonlijk voorzien van schoolmeubels, schoolborden, een toiletgebouw en speeltoestellen op het schoolplein.

Verder is er een bestaand schoolgebouw gerepareerd, die in de loop der jaren voornamelijk door weersomstandigheden (storm en overstromingen) schade had opgelopen. Sinds 1992 zijn er meer dan 120 nieuwe Spie-en scholen gebouwd.

“Nu is het leuk om naar school te gaan. En na schooltijd blijven we altijd een poos spelen op de wip, schommel en glijbaan!”

De oude school in Speu waar tot begin 2010 nog les werd gegeven.

Werkwijze

De procedure voor de bouw van een school verloopt als volgt: In een bepaald gebied is behoefte aan een nieuwe school.

De dorpelingen kiezen een bouwcommissie die, in overleg met de dorpschoufden, com-muneleiders, het districtshoufd en de schoolcommissie een verzoek indient bij het bestuur van Spie-en. Spie-en komt kijken en overlegt met de bevolking over de voorwaarden: Spie-en levert alleen de materialen, het dorp bouwt de school o.l.v. een aannemer.

De dorpen moeten het geld voor de arbeiders ‘labourcost’, bij elkaar zien te krijgen, gemiddeld zo’n \$ 3.000. Als de school klaar is, volgt er een feestelijke opening, in het bijzijn van een provinciale of regeringsfunctionaris. De school blijft van begin tot eind het project van de dorpsbewoners o.l.v. de bouwcommissie.

Plannen voor 2011

In 2011 zal er één school worden gebouwd in een waterrijk gebied. Het wordt een gebouw op palen, zodat het geen last zal hebben van de overstromingen in het regenseizoen.

De nieuwe school was in juni klaar!

Huizenbouw

In 2010 zijn er 48 huizen gebouwd voor arme gezinnen, drie meer dan gepland. Dit was mogelijk doordat de houtprijs onder de begroting bleef.

Van de 48 huizen zijn er bij wijze van proef een viertal zogenaamde 'ijzeren' huizen gebouwd. Het frame hiervan is van ijzer gemaakt. Dat is iets duurder, maar het gaat veel langer mee. De wanden zijn van hout.

Alle gebouwde huizen waren bestemd voor de allerarmsten of weduwen die niet in hun eigen onderhoud kunnen voorzien.

Plannen voor 2011

In 2011 willen we 40 nieuwe huizen bouwen voor armen en weduwen, 20 in Kompong Cham en 20 in Takeo. Hiervan zullen er 4 'ijzeren' huizen worden gebouwd.

Werkwijze

Nog steeds zijn er schrijnende woonsituaties op het platteland van Cambodja. Het verschil met de grote steden is enorm groot, zeker in die gebieden die ver van de grote steden liggen. Spie-en probeert ook hier te helpen.

De werkwijze voor de bouw van huizen is dezelfde als die van de scholen. Het dorps hoofd, dat zijn dorp en zijn bewoners kent, vraagt bij het Spie-en bestuur hulp wanneer een arm gezin of een weduwe een nieuw huis nodig heeft. Spie-en komt kijken, en overlegt met de dorpingen over de bouw van het huis. Spie-en levert alleen de bouwmaterialen, de dorpsbewoners helpen elkaar bij de bouw van het huis. Deze manier van werken voorkomt jaloezie en de hulp wordt gedragen door het hele dorp. Ook stimuleren we de aanleg van groentetuintjes bij de huizen.

... een "ijzeren" huis...

Spie-en uitgelicht: Dr. Suy Lim Sun

Mijn naam is dr. Suy Lim Sun. Ik ben arts en directeur van het ziekenhuis in Prey Chhor. Bovendien ben ik bestuurslid van Spie-en en verantwoordelijk voor het aidsprogramma.

Ik ontmoette dr. Diny voor het eerst in 1991 toen zij werkte voor World Relief in het ziekenhuis in Prey Chhor. De gezondheidszorg was er belabberd aan toe, want alle structuren waren vernietigd, er was geen personeel of materiaal voor de verzorging van zieken. Vanaf het eind van het Pol Pot regime in 1979 probeerden we het land weer op te bouwen. Pol Pot had vrijwel iedereen die had gestudeerd vermoord. In het hele land waren er nog slechts 10 artsen. De regering bepaalde dat iedereen die ook maar een klein beetje kennis had, dat aan anderen moest leren. Dat deden we op allerlei gebied. In het district waar ik werkte waren er slechts 2 artsen en 20 verpleegkundigen op een bevolking van 100.000 mensen. Zodoende liet de regering toe dat er buitenlandse organisaties kwamen werken om hier onderwijs te geven op allerlei gebied en hulp te verlenen.

Dr. Diny leerde ons hoe we moesten werken in deze moeilijke omstandigheden. We werkten hard en leerden veel nieuwe dingen, zoals hygiëne, de verzorging van patiënten, en de inrichting van de ziekenkamers en de ruimte om het ziekenhuis. Toen zij de organisatie Spie-en had opgericht was er ook geld voor het ziekenhuis gereserveerd. Er werd woonruimte gemaakt voor artsen die uit Phnom Penh moesten komen, een afstand van 90 km die ze aflegden in 12 uur, doordat de wegen op het platteland heel slecht waren en er bijna geen vervoer mogelijk was. Ook kreeg het ziekenhuis medicijnen van Spie-en. In 1994 werd ik directeur van het ziekenhuis dat 70 bedden had.

In de jaren daarna heeft Spie-en 15 gezondheidsklinieken gebouwd. Hoge regeringsfunctionarissen waren aanwezig bij de officiële openingsceremonies.

In 1999 waren er veel sterfgevallen van mensen die aids hadden. Familieleden lieten hen achter omdat ze geen geld hadden om hen te begraven of te cremen. Samen met Spie-en en dr. Diny hebben wij een programma opgesteld waardoor mensen in hun eigen huis konden worden verzorgd. Ook gaven we 20 dollar voor een begrafenis of crematie. Voor dit werk zochten we vrijwilligers die met liefde de mensen bezochten en hen hielpen.

Dit alles in nauwe samenwerking met de dorpschoude en communeleiders, onderwijzers, politie en gezondheidsklinieken.

Het aidsprogramma werd al snel uitgebreid naar andere districten en ook in de provincie Takeo werd er een programma opgestart. In 2000 waren er heel veel weeskinderen die niemand hadden die voor hen kon zorgen. Daarom zijn we begonnen om hen te verzorgen in pleeggezinnen.

De vrijwilligers worden getraind aan de hand van het 'gele' boekje dat we zelf hebben samengesteld: "Wat is aids?". Ook maakten we een 'blauw' boekje: "Handboek beleid en richtlijnen voor aidspatiënten en weeskinderen".

Dr. Suy Lim Sun

Dr. Sun is directeur van het districtsziekenhuis in Prey Chhor.

Daarnaast is hij bestuurslid van Spie-en en superviseert hij de projecten in een groot deel van Kompong Cham.

Stichting De Brug in 2010

Ondanks de wereldwijde financiële crisis kon het werk van Stichting De Brug in 2010 'gewoon' doorgaan. Daarbij weten we ons afhankelijk van de hulp van de Here. Wij beseffen dat 'gewoon' niet normaal is. We zijn dankbaar voor een vaste kern van betrokken donateurs, die dit werk allemaal mede mogelijk maakt. We zijn blij met bedrijven, organisaties, scholen, verenigingen en stichtingen die ons ook in het afgelopen jaar hebben gesteund.

Werkbezoeken

De directie bracht in april, juni en december een werkbezoek aan Spie-en. Gedurende deze werkbezoeken werden er reisdagboeken verstuurd aan meer dan 300 geïnteresseerden die het in veel gevallen weer doorstuurden naar hun achterban.

Tijdens het werkbezoek in juni zijn er tv-opnames gemaakt van een filmploeg van EO-Metterdaad. Zij hebben de verschillende projecten gefilmd voor een geldinzamelingsactie voor aidspatiënten en weeskinderen. De opnames zijn in november en december uitgezonden in vier verschillende afleveringen, die op een later tijdstip werden herhaald. Deze uitzendingen werden via een tweetal radio-interviews met de directieleden ondersteund t.b.v. de fondsenwerving.

Acties in het land

Stichting De Brug kent veel betrokken donateurs. Sommige van hen voeren zelf actie voor De Brug, soms met allerlei creatieve ideeën. In hun naaste omgeving vertellen ze enthousiast over het werk en de projecten. Ook kerken en scholen houden acties, waardoor velen zich ook beter bewust worden van de nood in de wereld.

Ambassadeurs in Friesland

In Friesland is een werkgroep ambassadeurs voor De Brug actief. Zij proberen zoveel mogelijk bekendheid te geven aan het werk van Spie-en en daardoor fondsen te werven voor de projecten. Zij doen dat o.a. door de verkoop van cd's en dvd's. Er is een webwinkel in de maak die deze actie zal stimuleren.

Stichting 2015

De Hardenbergse Stichting 2015 draagt actief bij aan het realiseren van de Millenniumdoelen op het gebied van o.a. armoedebestrijding.

Stichting De Brug kreeg hiervoor in 2010 een cheque van € 25.000 voor verdubbeling van giften voor dit doel uit de gemeente Hardenberg.

Fondswerving en financiën

We mochten ruim 100 nieuwe donateurs inschrijven in het afgelopen jaar! Ook kregen we twee erfenissen. Veel giften werden weer verdubbeld door NCDO, Impulsis en Stichting 2015.

Contact met Spie-en

Naast de reguliere werkbezoeken waarbij er minimaal twee bestuursvergaderingen zijn heeft de directie contact via e-mail en Skype. Direct visueel contact blijkt heel belangrijk en nuttig te zijn, ook tijdens bestuursvergaderingen van Spie-en. Het taalprobleem is nog steeds aanwezig, maar doordat er altijd een tolk aanwezig is, vormt dat hoegenaamd geen probleem.

Voorlichtingsactiviteiten

Er zijn 12 voorlichtingsavonden/middagen gegeven voor diverse groepen: kerken, ouderengroepen, scholen, en op een camping.

De directie nam deel aan een debat georganiseerd door het Filmhuis Kosmopolis in Den Haag over bestrijding hiv/aids in Cambodja.

Er waren krantenartikelen in De Stentor en andere regionale bladen. Vier keer verscheen de Rondzendbrief. We waren vertegenwoordigd op enkele Goede Doelenmarkten, in Spakenburg (DVN-dag) en in Hardenberg.

Dit jaar werd de website van De Brug geheel vernieuwd. In een Projectenboekje, waren alle projecten uit 2010 beschreven, met vermelding van bedragen. Velen hebben dit boekje opgevraagd en er gebruik van gemaakt door in te schrijven op financiële ondersteuning van één of meer projecten.

Voor de komende jaren is er een nieuwe brochure gemaakt (gesponsord door AFAS) met daarin een beschrijving van alle projecten. Zie ook pagina 25.

Met speciale dank aan onze sponsoren:

Stichting 2015

De Millenniumdoelen

In 2000 hebben regeringsleiders van 189 landen internationale afspraken gemaakt: vóór 2015 moeten armoede, ziekte en honger ver teruggedrongen zijn. Dit is vertaald in acht concrete doelen: de millenniumdoelen.

Stichting De Brug werkt mee aan het behalen van een aantal van deze doelen:

Millenniumdoel 1:

Uitbannen van extreme honger en armoede

Millenniumdoel 2:

Alle jongens en meisjes toegang tot onderwijs

Millenniumdoel 4:

Tegengaan van kindersterfte

Millenniumdoel 6:

Tegengaan van de verspreiding van aids

Millenniumdoel 7:

Een beter en duurzamer leefmilieu creëren

Tenslotte

Spie-en is een humanitaire organisatie: boeddhisten en christenen werken samen aan de bestrijding van armoede en de opbouw van het land Cambodja.

Stichting De Brug werkt vanuit een christelijke motivatie.

We willen de Here, Schepper en onderhouder van hemel en aarde bedanken voor de goede samenwerking die er is tussen boeddhisten en christenen. Moedige en betrouwbare Cambodjanen geven hulp aan armen, werken aan de opbouw van hun land, de verlichting van de armoede en de ondersteuning van veel zieken en weeskinderen. Gekleed in een t-shirt met daarop een bijbeltekst: "De liefde is het belangrijkste, want die is oneindig" gaan ze de dorpen in en laten zien hoe belangrijk het is om naar elkaar om te zien.

Toch zou al dit werk niet kunnen plaatsvinden zonder de hulp van de Here, de Schepper van hemel en aarde. Wij zijn dankbaar voor de aanhoudende steun, bemoediging en gebed van velen in Nederland en de bijdragen van zoveel donateurs. Iedereen die bijgedragen heeft om alle werk dat in 2010 is gedaan mogelijk te maken willen we op deze plaats hartelijk bedanken.

Soms krijgen we vragen over de kosten van een werkbezoek. Ons beleid is als volgt:

- ✓ *Bestuursleden of anderen die de directie op hun werkbezoeken in Cambodja vergezellen betalen zelf hun vliegtickets en overige reis- en verblijfkosten.*
- ✓ *Uitsluitend de reiskosten van de directieleden van Stichting De Brug drukken op de exploitatierekening.*

Op deze wijze en doordat de directie kantoor aan huis houdt, slaagden wij er in 2010 in om de kosten van de organisatie in Nederland te beperken tot minder dan 3% van de inkomsten.

Sinds 1-1-2008 zijn giften gedaan aan goede doelen en andere instellingen slechts aftrekbaar als de instelling aangemerkt is als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Stichting De Brug voldoet aan deze eisen en heeft hiervoor van de Belastingdienst een beschikking ontvangen.

Overzicht inkomsten in Nederland en projectuitgaven in Cambodja

Hulp in 2010

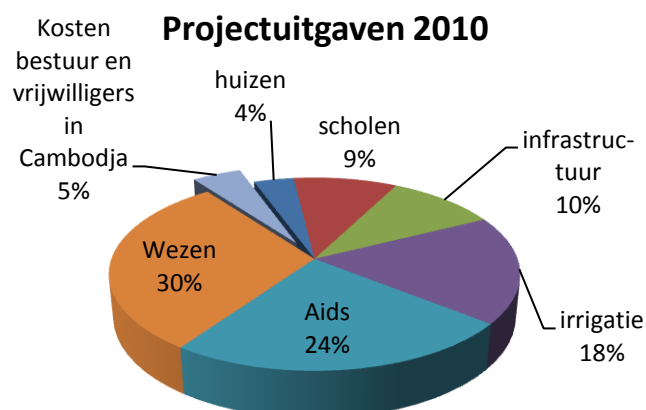
(uitgedrukt in aantallen)

Aidspatiënten	1468
Weeskinderen	1960
Irrigatieprojecten	35
Putten	37
Duikers	21
Bruggen	11
Wegen	7
Scholen	3
Nieuwe huizen	48

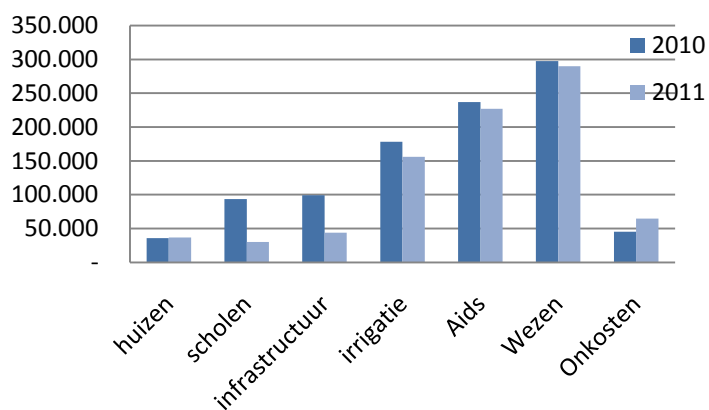
De inkomsten in 2010 waren stabiel t.o.v. de vorige jaren. In 2010 waren er geen grote schommelingen in de verhouding US\$ en Euro's. Ook de rijstprijzen waren stabiel en bleven onder het budget waardoor de projectuitgaven ook beperkt bleven.

De reservegelden voor de aids- en wezenprojecten behoeften in 2010 niet te worden ingezet en blijven gereserveerd voor eventuele problemen in de toekomst.

Projectuitgaven 2010

Project uitgaven 2010 t.o.v. begroting 2011

(bedragen in Euro's)	2006	2007	2008	2009	2010
Giften/Schenken	735.000	622.588	1212.732	742.977	941.519
Project uitgaven	664.000	659.154	657.682	796.664	986.800
Project reserve	139.700	96.529	655.351	643.184	560.052
Reserve nieuwbouw Cambodja					156.705
Reserve Wezen Projecten	250.000	250.000	250.000	250.000	250.000

Financiële jaarrekening 2010

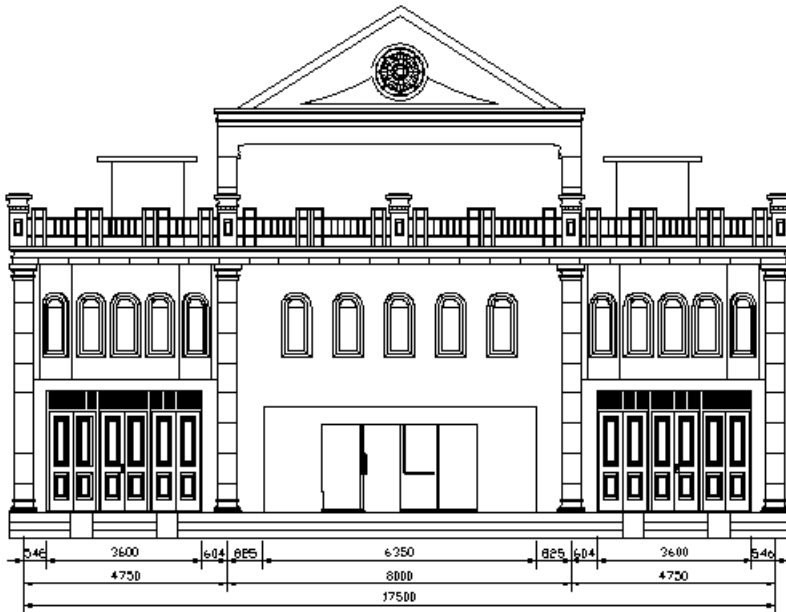
De financiële jaarrekening 2010, voorzien van een beoordelingsverklaring van de accountant, is voor belangstellenden beschikbaar en kan worden *opgevraagd* bij het kantoor van de Stichting de Brug te Hardenberg.

Verwachtingen voor 2011

De verwachtingen voor 2011 zijn dat we in staat zijn om veel projecten uit te voeren. Het totale budget voor 2011 is € 981.688.

Het budget geeft voldoende ruimte om naast de aids en wezenzorg ook weer irrigatie projecten uit te voeren. Dit is belangrijk voor de ontwikkeling van de dorpen.

De totale kosten van het wezenprogramma zijn gedaald omdat het aantal weeskinderen flink is teruggelopen omdat kinderen boven de 18 jaar niet meer in het programma zijn opgenomen.

Eerste concept plan van het kantoor met aan weerszijden een huis voor de staf van Spie-en.

Organisatiekosten in Cambodja

De organisatiekosten proberen we zo laag mogelijk te houden. Deze kosten bestaan uit onkosten voor de bestuursleden, salarissen van 3 kantoormedewerkers, onkosten van de 2 auto's, administratiekosten en in 2011 ook de kosten van een werkbezoek (van 3 bestuursleden en 1 secretariaal medewerkster {tolk}) aan Nederland.

Organisatiekosten in Nederland

De kosten in Nederland beperken zich tot administratiekosten en de vlieguren van de directie. Verblijfskosten en autokosten worden als regel door iedereen zelf betaald. Kosten voor het kantoor in Hardenberg worden niet doorberekend aan de Stichting De Brug.

Bouw nieuw kantoor

Tot nu toe heeft Spie-en steeds gebruik gemaakt van het woonhuis van Prof. Phan in Phnom Penh. De ruimte is aan de kleine kant en de werkzaamheden groeien. Het is niet vanzelfsprekend dat we in de toekomst hier kunnen blijven. Samen met Spie-en heeft Stichting De Brug besloten om een nieuw kantoor in Phnom Penh te bouwen. Dit kantoor zal voor een groot deel worden gefinancierd uit de erfenis van Diny van Bruggen. Aan weerszijden van het kantoor zal een woonhuis worden gebouwd die zal worden bemenst door 2 stafmedewerkers van Spie-en. Deze medewerkers kunnen dan toezicht houden op het kantoorpand.

Daarom zijn we blij dat we nu de mogelijkheid hebben om een eigen kantoor te bouwen. Op deze manier blijft de herinnering aan Diny van Bruggen levend.

De grond voor het pand is inmiddels gekocht. Het is de bedoeling dat de bouw in de loop van 2011 wordt gestart. De opening zal medio 2012 plaatsvinden.

Vooruitzichten en plannen na 2011

Het is altijd moeilijk om goede voorspellingen te geven resp. te maken. Binnen het bestuur zijn we bezig na te denken over onze inzet voor de jaren 2012-2014.

We kunnen er mee rekenen dat we, in onze werkgebieden, over het hoogtepunten van het aantal aidspatiënten heen zijn. In het jaarverslag hebben we de redenen hiervoor al aangegeven. (door irrigatieprojecten, door verstrekken van de ARV medicijnen en een nog betere inzet van de vrijwilligers). Als er minder aidspatiënten sterven krijgen we ook te maken met minder wezen.

We hebben de verwachting dat het aantal weeskinderen de komende 5 jaar zal halveren. Dat betekent een behoorlijke ruimte in ons budget en daardoor mogelijkheden om te verschuiven naar activiteiten die een duurzaam effect hebben en de zelfredzaamheid vergroten.

We denken deze ruimte in te zetten voor irrigatieprojecten en beroepsopleidingen voor jongeren. Beide zijn van groot belang om de levensstandaard van de Cambodjanen, op het platteland, te verbeteren.

Nieuwe brochure

De nieuwe brochure biedt, naast informatie over Stichting De Brug, een beschrijving van al onze projecten. Vraag deze brochure aan als u op zoek bent naar een goede besteding van uw gift. U kunt hieruit een project kiezen en eventueel contact met ons opnemen.

Wij helpen u er graag bij!

Een brug naar de toekomst

Stichting **De Brug** Cambodja

